

klu. Čia aptikta ir registruota 1939 m. Virbalio muitinės švininė plomba, XIX a. varinė sagutė su skaičiumi „19“ išorėje, varinės vielutės širdelė su perlamutrinio stiklo karoliuku viduje (2:2 pav.), gėlės žiedo formos varinės skardos apkalas (?) su skylute centre (2:3 pav.), varinis Jono Kazimiero (1648–1668) šilingas bei religinis medaliukas (?) iš aliuminio su užkaltomis legendomis. Neregistruota 70 radinių iš spalvotųjų bei 28 iš juodųjų metalų, bendrai svėrusių 10,49 kg. Išžvalgyta 9847 m² dydžio teritorija. XVII a. moneta bei XIX a. sagutė, širdelės formos papuošalas, skardinis apkalėlis taip pat leido daryti prielaidą, kad šioje vietoje galėjo būti kapinaitės. Žvalgomieji tyrimai, iškasant 2 perkakas, ištiriant bendrai 20 m² dydžio plotą, kapinyno buvimo fakto nepatvirtino. Abiejose perkasose fiksuotas intensyvus juodas žemės sluoksnis, turintis kultūrinio sluoksnio požymių, bet be radinių. Jo datavimui tyrimai informacijos nesuteikė. Šios vietos įrašyti į NKVR nesiūlyta. Jos vertingųjų savybių nustatymui ateityje tikslinga atlikti didesnės apimties žvalgomuosius archeologinius tyrimus.

The Search for Mindaugiai Cemetery

In 2015, ten trenches (a total of 100 m²) were excavated at three locations of Mindaugiai (Joniškis District, N Lithuania) burial sites (Fig. 1). 31 725 m² were surveyed with a metal detector. Five of the trenches were excavated in the protected territory of Mindaugiai Cemetery, also known as Švedkapiai, but no cemetery-related finds were discovered. 17th-century coins and other 19th–20th-century finds, which could have found their way into the soil from an old cemetery at this location, were discovered on the grounds of a second cemetery known as

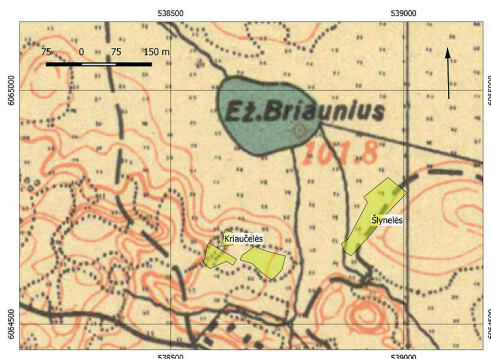
Kapeliai. A chaplet plate (Fig. 2:1), which could have come from a 6th–8th-century flat cemetery, was likewise found but the three trenches excavated at this location contained no finds related to a burial site. At the third site, which is marked by a NKVR sign erected in 1977, 17th-century coins and other 19th–20th-century finds were discovered (Figs. 2:2, 3), which allows one to assume that a cemetery once existed at this location. The two trenches excavated during the evaluation failed to confirm the fact of the cemetery's existence. An intensive layer of black soil with signs of a cultural layer but no finds was recorded at this location. Larger scale evaluations would be expedient in the future only in the vicinity of the chaplet plate and 17th-century coin find spots.

Vykintas Vaitkevičius,
Gediminas Petrauskas

Archeologijos ir mitologijos vietų žvalgymai

2015 m. balandžio–rugsėjo mėnesiais BRIAI ir LNM Elektrėnų savivaldybės, Kaišiadorių, Radviliškio ir Raseinių rajonų 8 vietovėse žvalgė 12 kultūros paveldo vertybių požymių turinčių vietų (3 iš jų buvo Dubysos, Kauno marių ir Tytuvėnų regioninių parkų ribose).

Bajorų radimvietė, vadinama Šlynėlėmis (Elektrėnų sav.), yra 100 m į P nuo Bajorų kapinyno (UK 22103), Vilkų salos ŠV papėdėje, Briauniaus ežero duburio, vadinamo Šlynėlėmis, PR pakraštyje (1 pav.). Išžvalgytas 180 m ilgio (pailgas ŠR–PV kryptimi), apie 35–55 m pločio molingos dirvos (PR pusėje) ir melioruotos pelkės juodžemio ruožas (ŠV pusėje), tolygiai žemėjantis Briauniaus ežero link.

1 pav. Dviejų Bajorų kaimo radimviečių padėtis 1933–1934 m. kariniame topografiniame žemėlapyje. V. Vaitkevičiaus brėž.

Fig. 1. The situation of the two Bajorai village find spots in a 1933–1934 military topographic map

0 ————— 2 cm

2 pav. Apsilydęs žalvarinis dirbiny iš Šlynėlėmis vadinamos Bajorų kaimo radimvietės.

V. Vaitkevičiaus nuotr.

Fig. 2. The partially melted bronze artefact from the Bajorai village find spot known as Šlynėlės

0 ————— 3 cm

3 pav. Kryželiai ir medalikėlis iš Šlynėlėmis vadinamos Bajorų kaimo radimvietės. V. Vaitkevičiaus nuotr.

Fig. 3. Crosses and medals from the Bajorai village find spot known as Šlynėlės

1935 m. Bajorų kaimo žemės išskirstymo į viensėdžius planas M 1:5.000 ir tuo pačiu metu parengtas Lietuvos kariuomenės Karo topografijos skyriaus žemėlapis M 1:25.000 rodo, kad žvalgymų plotas apėmė istorinio kelio per Bajorų duburį (*klonę*) atkarpą. Čia keliauta į Šuolius ir tolyn – į Kietaviškes, o 1869 m. kaimo planas rodo, kad tuo pačiu keliu buvo pasiekiamos bendros Bajorų kaimo gyventojų ganyklos. Vyrų naktigones, vasaromis sausesnėse pelkių vietose (ir ant Bajorų kapinyno salos) ganomas kiaules, laukinių ančių medžioklę bei daugelį kitų dalykų mena ir apie juos vaizdingai pasakoja Pranas Binkulis (g. 1920 m., vietinis).

Daugiausia radinių aptikta vidurinėje žvalgyto ploto dalyje, mažiau – ŠR, mažiausiai – PV, tačiau ir čia radiniai buvo susiję su buvusio kelio vieta. 5,6x2,4 cm dydžio neatpažinto apsilydžiusio žalvarinio dirbinio dalis (2 pav.) rodo, kad žvalgymų vieta gali būti susijusi su XIV a. degintiniu kapinynu. Juostinis žiedas, 4 šukos, 4 kryželiai, medalikėlis (3 pav.), XIX–XX a. vidurio 14 monetų ir kai kurios aprangos dalys, darbo įrankiai liudija piemenų, pjovėjų ir grėbėjų atokvėpio vietą, kuri nebuvo visiškai pastovi, bet apėmė iš esmės tą patį, maždaug 50x15 m dydžio sausą Vilkų salos šlaito plotą. Numelioruotoje žemumoje rasta 12 pasagų, kurios liudija ir ganiavą, ir tai, kad vilkdami iš pelkės šieną arkliai vargo, klimpo.

Išžvalgytame plote surastos XX a. 6 dešimtmečio monetos rodo, kad per pirmąją kolūkio dešimtmetį Vindziulių brigada, kuriai priklausė ir Bajorų kaimo gyventojai, ūkininkavo – ganė ir šienavo – iš esmės ten pat ir taip pat kaip anksčiau. Vėliau Vilkų sala ir jos šlaitai buvo ariami, apšėjami ar apsodinami; pavieniai žmonių dirbami laukeliai čia išliko iki XXI a. pradžios.

Radimvietė, vadinama Kriaučelėmis, yra 320 m į PR nuo Bajorų kapinyno (UK 22103), ant dviejų smėlingų ir vaizdingų Kriaučelėmis vadinamų terasų Dvarnų kalno R šlaite (1 pav.). Alksnyne, 100 m į V–PV nuo Kriaučelių yra Prancūzų kapais vadinama vieta, kur XX a. I pusėje buvo rasta diržo sagtis, ietigalis ir kitų neišlikusių radinių.

Taikantis prie vietos sąlygų, Kriaučelėse išžvalgyti 3 dideli netaisyklingi plotai: 90 m ilgio (ŠV–PR kryptimi), apie 40–55 m pločio plotas ant pirmosios terasos; 70 m ilgio (ŠV–PR kryptimi), 15–45 m pločio plotas, apimantis dalį antrosios terasos, ir 30 m ilgio (Š–P kryptimi), 18–25 m pločio plotas, apimantis dalį antrosios terasos. Pirmasis plotas – žemutinė terasa – išsiskyrė radinių gausa, antrajame ir trečiajame lauko numeriai suteikti tik dešimčiai radinių.

Kriaučelių radiniai labai įvairūs: atsitiktinai rastos dvi titnago nuoskalos (su patina ir be jos), kai kurie metaliniai buities daiktai, papuošalai ir aprangos dalys (4 pav.), XIX–XX a. vidurio 5 monetos (iš vienos jų buvęs pradėtas gaminti žiedas), šovinių tūtelės ir pavienės kulkos, 4 švininės plombos. Šie ir kai kurie kiti radiniai būdingi kaimo erdvei, tačiau XIX a. II pusėje ir vėlesniu laikotarpiu Kriaučelėse sodybų nebuvo. Svarstyta, ar radiniai iš kaimo į Kriaučelės negalėjo patekti su mėšlu. I Pasaulinio karo metais arba Nepriklausomybės kovų metu Kriaučelėse būta karinių pozicijų. Sunkiausia paaiškinti čia surastas plombas (abi XX a. 3 dešimtmečio Virbalio muitinės plombos yra nuo importinių prekių) (5 pav.), kurios Lietuvos kaimavietėse randamos retai.

Radimvietė, vadinama Sidabrakalniu, yra P. Binkulio sodybos ŠR pakraštyje, iš P, V ir Š apsupta 5 susisiekančių tvenkinių. Tai masyvi, apie 160 m ilgio lyg dviejų viršūnių molio kalva,

4 pav. Žiedas, kryželio dalis ir sagtis iš Kriaučelėmis vadinamos Bajorų kaimo radimvietės. V. Vaitkevičiaus nuotr.

Fig. 4. A ring, part of a cross, and a buckle from the Bajorai village find spot known Kriaučelės

5 pav. Prekybinės Virbalio muitinės plombos iš Kriaučelėmis vadinamos Bajorų kaimo radimvietės. V. Vaitkevičiaus nuotr.

Fig. 5. A Virbalis customs seal from the Bajorai village find spot known Kriaučelės

kurios vidutinio statumo ir lėkšti šlaitai kyla į 10–12 m aukštį. ŠV viršūnė (LKS94 X 6064531; Y 538831) prie pagrindo yra 100 m pločio, o PR (LKS94 X 6064503; Y 538900) – apie 120 m.

Nuo Sidabrakalnio atsiveria platūs vaizdai ŠV, Š ir ŠR kryptimis. Jis yra senojo – visą pelkėtą žemumą apimančio – Briuniaus (Švenčiaus) ežero P pakrantėje. Sidabrakalnio V papėdė į tą ežerą sravo dabar patvenktas bevardis, o ŠR papėdė – dabar kanalu paverstas Peliūniškių upelis. Pastarojo pavadinimas mena ankstyvąją Bajorų kaimo, kitados vadinto Vizgirdais arba Vizgirdiškėmis, istoriją. XVII a.

viduryje – II pusėje Mantigailiškių dvaro valdytojas, Trakų žemės ribų teismo teisėjas Jonas Vladislovas Mantigaila (m. 1688 m.) Vindziulių kaimo V dalį – šiandieninę Bajorų valdą – priskyrė Pastrėvio apylinkėje buvusiam Pelutiškių (*Pietuciszki*) dvarui (*LVIA*, f. 525, a. 8, b. 895, l. 63v). Tuo metu jį valdė Mikalojus Vizgirda ir Darata Mantigailaitė-Vizgirdienė, su kuriais ir turėtų būti siejama Vizgirdų kaimo pavadinimo kilmė.

Žvalgyti tie Sidabrakalnio ploteliai ir vietos, kur buvo nupjauta žolė, takeliai, pasodintų medelių tarpuvagiai. Buvusio kelio į Šuolius vietoje rasta ienų grandis, Sidabrakalnio ŠV ir PR papėdėse – po vieną, spėjama, Jono Kazimiero šilingą.

Radimvietė, vadinama Vilkų sala, yra pelkėtos žemumos – senojo Briuniaus (Švenčiaus) ežero – R pakrantėje. Tai masivi molinga apie 300x200 m dydžio (pailga ŠR–PV kryptimi), 5–7 m aukščio kalva gana lygiu paviršiumi. Ji neretai siejama su vilkų takais, pasakojama apie jų vestuves, tačiau pabrėžtina, kad Vilkais nuo seno buvo vadinami ir režiniame Bajorų kaime gyvenę Lišauskai. 1935 m. jie kūrėsi naujoje vietoje, šiandien visuotinai vadinamoje Vilkų sala. Šios salos viršuje, ant takelio į Gudelių sodybą rasta 1840 m. nukalta Lenkijos karalystės 10 grašių moneta. Salos ŠR papėdėje, Žaliu tiltu vadinamoje vietovėje (kitados čia būta kelio iš Bajorų į Šuolius ir Kietaviškes tilto) archeologinių radinių nerasta.

Dabintos miškas (Kaišiadorių r.). Prie Dabintos kaimo esančios Kauno marių salos R dalyje (LKS94 X 6074987; Y 510539) žvalgytas pilkapį primenantis sampilas. Jis 9,5x9 m dydžio, kiek pailgas Š–P kryptimi, 1–1,1 m aukščio; sampilo viduryje – 1x0,5 m dydžio, iki 15 cm gylio duobė. Paviršiuje archeologinių radinių nerasta.

Bargailių miško alkakalnis, vadinamas Šventkalniu (kitaip – Švenčkalniu) (Radviliškio r.), – saugoma mitologinė vieta (UK 25937), tačiau jos teritorija nustatyta ir NKVR vaizduojama klaidingai. Kaip teigia Jankaičių kaimo gyventoja Zuzana Vitkauskienė (g. 1946 m., vietinė), Šventkalnis yra į P nuo istorinio Švelnių kaimo, 750 m į Š–ŠV nuo Praviršulio ežero, 360 m į PR nuo kanalu paverstų Luknės ištakų, Bargailių miško 129 kvartale. ŠV–PR kryptimi Šventkalnio PV galą kerta proskyna, kuri sutampa su Jankaičių kaimo ŠR riba. Aukštapelkėje stūksanti smėlio ir smulkaus žvyro kalva yra 147 m ilgio (ŠV–PR, vidurinėje dalyje pasisuka į P), 4–15 m pločio, kiek iškilia aikšte, vidutinio statumo ir stačiais, 4–5 m aukščio šlaitais vidurinėje dalyje, 0,5–1 m – P gale. Šventkalnio ŠR šlaite surastos ir užfiksuotos 2 Lietuvos partizanų bunkerių duobės (žr. p. 502–503).

Jankaičių akmenys su smailiadugniais dubenimis (Radviliškio r.) yra Z. Vitkauskienės sodybos kieme, tarp tvarto ir lauko virtuvės. Akmenys prieš keletą metų perkelti iš Andrijauskių ar Vitkių sodybvietės, kur buvo svirno pamatų kampe. Pirmasis akmuo (LKS94 X 6154382; Y 463060) vidutinio rupumo, melsvos ir pilkšvos spalvos, 97x90 cm dydžio, 18 cm aukščio granitas vienu nuskeltu kraštu. Dubuo kiek atitrauktas iš vidurio, 17x16 cm dydžio, 14 cm gylio (6 pav.). Antrasis akmuo (LKS94 X 6154387; Y 463068) stambiagrūdis ir vidutinio rupumo raudonas granitas, 89x88 cm dydžio, 12–22 cm aukščio, nežymiai iškiliu viršumi. Dubuo kiek atitrauktas iš vidurio, 19 cm skersmens, 20 cm gylio; čia pilamas šulinio vanduo, kuriuo girdomos vištos (7 pav.). Z. Vitkauskienės teigimu, iš viso po tuo pačiu svirnu ar galbūt malūnu buvo 4 akmenys su smailiadugniais dubenimis, tačiau trečiąjį ir ketvirtąjį akmenis nenustatyti pateikėjos kaimynai išsivežė ir jokių

6 pav. Jankaičių akmuo su smailiadugniu dubeniu I.
G. Petrausko nuotr.

Fig. 6. Jankaičiai Conical Cup-marked Stone I

7 pav. Jankaičių akmuo su smailiadugniu dubeniu II.
G. Petrausko nuotr.

Fig. 7. Jankaičiai Conical Cup-marked Stone II

tikslesnių duomenų apie juos šiandien nėra.

Sunaikintas Jankaičių (Liepkalnio) piliakalnis, vadinamas Pilkalniu (Radviliškio r.), pirmą kartą paminėtas 1937 m. Lietuvos žemės vardyno anketoje. Remiantis 1982 m. kariniu-topografiniu žemėlapiu M 1:10.000, kolūkiniais metais nukastas piliakalnis turėjo būti apie 50x30 m dydžio (8 pav.). Dydžiu, išvaizda piliakalnis greičiausiai priminė Šiaulaičių (Radviliškio r.) ir kai kuriuos kitus šio krašto piliakalnius.

Skiečių spėjamas kapinynas (Radviliškio r.) yra dešinėje kelio Grinkiškis–Liaudiškiai pusėje, teritorijoje tarp Žadikės ir Grindupio upelių, Viktorynės buvusios dvaro sodybos fragmentų (UK 509) vizualinės apsaugos zonos pozonio pakraštyje. Apie 2005 m. Kačiuškių kaimo gyventojas Arvydas Motiečius (dabar jau miręs),

8 pav. Sunaikintas Jankaičių (Liepkalnio) piliakalnis iš PV. V. Vaitkevičiaus nuotr.

Fig. 8. The destroyed Jankaičiai (Liepkalnis) Hillfort, as seen from the SW

9 pav. Spėjamo Skiečių kapinyno radiniai:
1 – apyrankė gyvuliniais galais; 2 – žalvario liejinys.
G. Petrausko nuotr.

Fig. 9. Conjectured Skiečiai Cemetery finds: a bracelet with zoomorphic terminals, a bronze casting

dirbdamas platinant kelią, rado žalvarinę apyrankę gyvuliniais galais (9:1 pav.). Apyrankė masyvi, 8,15x6,25 cm dydžio, pusapvalio pjūvio lankeliu, išraiškingomis ausytėmis, puošta zig-zago linijomis, skersiniais ir išilginiais grioveliais. Tai būdingas X–XI a. papuošalas, kurių itin daug aptinkama Vakarų Lietuvos laidojimo paminkluose (LAA, V., 1977, t. IV, p. 97–98; plg. Vaitkunskienė L., Gintališkės kapinynas,

LA, 1979, t. 1, pav. 25:2). Be to, kaip teigiama, radėjas griovyje netoli Pašušvio miestelio ženklo buvo matęs žmonių kaulų, šalia jų – dirbinių, tačiau kelių darbuotojams apie pastebėtus radinius buvo nurodyta niekam neprasitarti.

Ekspedicijoje žvalgytas kairėje kelio pusėje iškilęs apie 50 m pločio, 11,5 m aukščio (žvelgiant iš Š) aukštumos kyšulys (H_{abs} 111,00–111,50 m; LKS94 X 6160401; Y 474762). Jį iš Š supa Žadikės, iš R – Šušvės slėniai, o iš P riboja Grindupio upelio vaga. Aukštumos kyšulio V dalyje stovi apleista sodyba, šalia jos yra senosios kapinės, kuriose išlikęs grafo Artelio antkapinis paminklas ir XIX a. evangelikų reformatų antkapinių kryžių. Apie 2009 m. šio kyšulio viršuje rastas 7,8x6,5x1,9 cm dydžio, 208,3 g svorio žalvario liejinys (9:2 pav.). Topografiškai žvalgyta vieta – aukštas, dviejų upelių ir plataus Šušvės slėnio juosiamas aukštumos

10 pav. Antaniškių (istorinio Grinių) kaimo spėjamas piliakalnis iš V. V. Vaitkevičiaus nuotr.

Fig. 10. The conjectured hillfort in Antaniškiai (historic Griniai) village, as seen from the W

kyšulys – atrode itin tinkama kapinynui įrengti. Tačiau gruntas (kietas perdžiūvęs molis) ir paviršiaus patikrinimas metalo iešikliu buvo be žymesnių rezultatų. Žvalgant aptikta tik XX–XXI a. pradžios daiktų.

Apyrankės radimvietė ekspedicijos metu liko nežvalgyta. Nors kelio platinimo darbų metu spėjami kapai galėjo būti suardyti ar net užkasti po storu kelio sankasos sluoksniu, šios vietos archeologinę vertę ateityje būtina patikrinti.

Antaniškių spėjamas piliakalnis (Raseinių r.) yra sunykusioje Grinių kaimavietėje, 340 m į P–PR nuo kelio į Plekaičius atsišakojimo iš kelio Akmenė–Šaukotas (viduryje – LKS94 X 6157255; Y 457854). Kalva atskira, vidutinio statumo šlaitais, 5–8 m aukščio, jos aikštelė 17x13 m dydžio (pailga ŠV–PR kryptimi), nuolaidėja į P–PR pusę (10 pav.); V pakraštyje – sena duobė, š papėdėje – nežinia kada ir kieno rūpesčiu pastatyta medinė lenta su užrašu „Rinkšelių pilkapis“.

Paminėtina, kad 1 km į PV nuo šios vietos yra buvęs senojo geležies amžiaus Rinkšelių

pilkapynas, o už 2,2 km į PR – saugoma Pažobrio pilkapių vieta (UK 5597).

Kušeliškės kapinynas (Raseinių r.) aptiktas žvalgant 660 m į PR nuo tilto per Dubysą kelyje Raseiniai–Šiluva, Dubysos dešiniajame krante esančią, 1939 m. periodinėje spaudoje paminėtą, istoriko Gedimino Kulikausko ir Dubysos regioninio parko darbuotojų išaiškintą žmonių kaulų radimvietę. Tai apie 230 m ilgio, 35 m pločio, 3 m aukščio smėlinga pirmoji viršsalpinė terasa (vidurinėje dalyje – LKS94 X 6148257; Y 4468470 (11 pav.). Jos PR dalyje rasti 3 V–VIII a. dirbiniai: žemės paviršiuje, 9,2 m atstumu viena nuo kitos aptiktos dvi perlūžusios lankinės segės kryžine kojele dalys (12 pav.), atokiau – masyvus, beveik 30 cm ilgio skobtas ir apgalvio skirstiklis.

Už 1 km į ŠV nuo spėjamo kapinyno, kairiajame Dubysos krante yra senovės gyvenvietė (UK 2304), kurioje rasta I tūkst. būdingos lip-

11 pav. Kušeliškės kapinynas (tolumoje – pirmoji viršsalpinė terasa) iš R. V. Vaitkevičiaus nuotr.

Fig. 11. Kušeliškė Cemetery (in the distance, the first terrace above the floodplain), as seen from the E

0 — 2 cm

12 pav. Lankinė segė kryžine kojele iš suardytų Kušeliškės kapinyno kapų. V. Vaitkevičiaus nuotr.

Fig. 12. The crossbow brooch with a cruciform foot from a disturbed Kušeliškė Cemetery burial

dytos keramikos grublėtu paviršiumi (ATL 2014 metais, V., 2015, p. 75–77).

The Survey of Archaeological and Mythological Locations

In 2015, the BRIAI and the LNM surveyed 12 locations with cultural layer horizon property signs in eight localities in Elektrėnai Municipality and Kaišiadorys, Radviliškis, and Raseiniai Districts. It should be mentioned that 14.43 ha were surveyed at the Bajorai village find spots known as Šlynėlės and Kriaučelės (Elektrėnai Municipality) (Fig. 1) and another three find spots were surveyed arbitrarily. 146 diverse 17th–20th-century finds were collected: household items, clothing elements and decorations, tools, coins, and merchandise seals (Figs. 3–5). A partially melted bronze artefact from the Šlynėlės find spot (Fig. 2), which should be connected with 14th-century Bajorai Cremation Cemetery, was of interest.

In surveying the human bone find spot in Kušeliškė village (Raseiniai District) on the first right bank terrace above the Dubysa floodplain

(Fig. 11), three 5th–8th-century artefacts from disturbed burials were discovered: a crossbow brooch with a cruciform foot (Fig. 12), a massive iron gouge, and a bronze chaplet spacer bar. Fieldwalking surveys were conducted at the destroyed hillfort at Antaniškiai (Raseiniai District) (Fig. 10), the conjectured hillfort at Jankaičiai (Liepkalnis) (Radviliškis District) (Fig. 8), the Bargailiai Forest sacred hill, and the site of conical cup-marked stones in Jankaičiai (both in Radviliškis District) (Figs. 6, 7). Meanwhile, the surveys of conjectured Dabinta Barrow (Kaišiadorys District) and Skiečiai Cemetery (Radviliškis District) did not yield very significant results (Fig. 9).

Rokas Vengalis, Gytis Piličiauskas,
Juras Rutavičius

Dujotiekių jungties tarp Lenkijos ir Lietuvos pakartotiniai žvalgymai

2015 m. gruodžio 5–6 d. ir 2016 m. vasario 7–10 d. dar kartą atlikti archeologiniai žvalgymai būsimo dujotiekių jungties tarp Lenkijos ir Lietuvos (GIPL) trasos vietoje Lazdijų, Alytaus, Prienų, Birštono, Kaišiadorių, Elektrėnų, Vilniaus ir Širvintų rajonų teritorijose. Siekta įvertinti, ar būsimo dujotiekių trasoje tikrai nėra pirminių žvalgymų metu nelokaluotų paviršiuje matomų archeologinių objektų arba vietų, kuriose yra didelė tikimybė aptikti tokių objektų. Imtis tokios iniciatyvos paskatino tai, kad dideliame būsimo statybų plote (165 km ilgio trasa) 2015 m. žvalgymų metu archeologinių radinių aptikta tik dviejose trasos vietose (ATL 2014 metais, V., 2015, p. 509–513). Būsimo trasos vietoje tiriant lokalizuotas galimas